

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร

ที่ ๔๑/๒๕๖๐

เรื่อง การขยายเวลาการออกหมายเรียกตามมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร

ด้วยกรมสรรพากรได้ขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรวินิจฉัยว่า กรณีที่เจ้าพนักงานประเมิน มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ แต่ไม่ได้ออกหมายเรียกผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นมาแสดงภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่ไต่สวนรายการ และไม่มี การอนุมัติโดยอธิบดี ให้ขยายเวลาการออกหมายเรียกดังกล่าวเกินกว่าสองปีแต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ไต่สวนรายการ ในกรณี ปรากฏหลักฐานหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ยื่นรายการมีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ตามมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร เช่นนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะใช้อำนาจตามมาตรา ๓ อัญญา วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ในการขยายกำหนดเวลาการออกหมายเรียกตามมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นกำหนดเวลาห้าปี นับแต่วันที่ไต่สวนรายการไว้ได้หรือไม่

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาและมีคำวินิจฉัยในการประชุมครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ว่า มาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดเวลาในการออกหมายเรียกของ เจ้าพนักงานประเมิน และการอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียกของอธิบดี ในกรณีที่มีการยื่นรายการ ตามแบบไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงไม่อาจนำบทบัญญัติมาตรา ๓ อัญญา วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาต่าง ๆ ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นบททั่วไปมาใช้บังคับ แก่กำหนดเวลาการออกหมายเรียกและการขยายเวลาการออกหมายเรียกตามมาตรา ๑๙ แห่งประมวล รัษฎากรได้

คำวินิจฉัยนี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศ คงเอียด

รองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายได้

ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร